N°. 2129. 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 25 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 24 April.

In ons vorig Nommer wezen wij er op, hoe de westersche mogendheden, thans veel meer dan vroeger blijk geven, dat zij den aan te vangen strijd niet klein schatten. De toebereidselen tot den kamp met den Noordschen reus, — mogen zij al voor het toeschouwend publiek laat komen, — getuigen dat men noch den vijand, noch de Oostersche quæstie, gering schat, maar veeleer dat men op een vervaarlijken, en vermoedelijk langdurigen strijd bedacht is.

Naar den loop der onderhandelingen en der stappen tot den oorlog te oordeelen, die elkander langzamerhand hebben opgevolgd, vermeenen wij, dat de mogendheden met elkander in strijd zijn geraakt zonder het te willen. Rusland zoomin als Frankrijk en Engeland heeft den Europeeschen oorlog vermoed. Rusland heeft zich gewapend, niet zoozeer tegen Frankrijk en Engeland, als tegen Turkije. Keizer Nikolaas heeft den tijd rijp geacht, om aan Turkije den genadeslag te geven, dewijl hij Engeland ongeneigd en Frankrijk onbekwaam vermoedde, om zich ernstig tegen zijne plannen te verzetten. Franschen en Engelschen van hunnen kant dachten dat Keizer Nikolaas zou terugdeinzen voor den tegenstand der groote mogendheden. Zoo is men tot den oorlog gekomen, zonder hem te verwachten en zonder er zich krachtdadig op voor te bereiden, met uitzondering van Rusland, dat op Konstantinopel uitging en dienvolgens vermogende legers zoowel op alle grenzen van zijn rijk, om ze te beveiligen, als aan den Donau moest te zamen brengen. En zoo heeft men bewaarheid gezien, wat wij reeds bij het ontstaan van het Oostersch verschil zeiden: dat men nooit verder gaat dan wanneer men niet weet, waarheen men voortstapt.

Dezelfde waarschuwing geldt nog op dit oogenblik nu de oorlog reeds aangevangen is. Daarbij staat wel een bepaald doel voor; maar dat doel is thans bij geen mogelijkheid te bereiken. Eerst de latere gebeurtenissen, die zeer wisselvallig kunnen zijn, zullen 't moeten uitmaken welk rezultaat en door welke middelen dat kan worden bereikt. Men vecht dus in 't onzekere. Niemand weet wat te doen en wat te bezigen is, om tot een besluit te komen; vooral daarom, omdat Rusland binnen 's lands schier niet is aan te tasten, dan door een gewapenden aanval van alle mogendheden tegen Rusland, gelijk er in 't begin onzer eeuw eene koalitie van alle mogendheden tegen Frankrijk plaats had.

Daarheen streeft wel de diplomatie der westersche mogendheden, maar men is nog verre af, van dit streven verwezenlijkt te zien, en het is zelfs nog eene vraag of 't ooit verwezenlijkt zal kunnen worden.

Zoo lang nu Oostenrijk en Pruissen neutraal blijven, is de oorlog letterlijk een raadsel; niet slechts om de kansen des oorlogs, maar vooral om de duisternis, die elk vooruitzigt op eene oplossing onmogelijk maakt, en alzoo niet veroorlooft om op een bepaald rezultaat af te gaan. Men voert oorlog in den blinde; en dewijl men nooit verder gaat, dan wanneer men niet weet waarheen men voortstapt, zoo laat zich ook uit dien hoofde de aan te vangen strijd vervaarlijk aanzien.

De volgende verklaring van Mgr. den Aartsbisschop van Freiburg is eenige dagen geleden uitgevaardigd; de gesteldheid van het kerkelijk konflikt in dit oogenblik is volkomen er in bloot gelegd:

»*Aan het Groot-Hertogelijk Staatsministerie.*

»Tot hiertoe steeds hopende, dat de groot-hertogelijke Regering, in het bewustzijn dat waarlijk trouwe en gelukkige onderdanen slechts bij eene onbelemmerde werkzaamheid der Kerk kunnen bestaan, aan de laatste hare regten niet langer onthouden en eindelijk mij niet langer hinderen zoude in de volkomene uitvoering mijner pligten en regten, heb ik tot hiertoe gewacht de voorregten van mijn opperherderlijk ambt, door de Staatswet erkend en in de memorie van het Bovenrijnsche Episkopaat bloot gelegd, in alle hunne gevolgen te doen gelden.

»De gehoorzame ondergeteekende heeft bovendien, met terugblik op de vele onheilen, welke het uitbreken van het konflikt tusschen Kerk en Staat moest doen ontstaan, reeds vroeger niets onbeproefd gelaten wat ter verzoening strekken kon. Hij heeft herhaaldelijk aan de groothertogelijke Regering te kennen gegeven dat, wil hij zijn pligt gemoedelijk vervullen, hij niets anders doen kan, dan al de hem toekomende regten uit te oefenen. Het Episkopaat der katholieke wereld — de Heilige Vader aan het hoofd — heeft als *okumenisch* koncilie de waarheid van dat gevoelen bevestigd. Desniettemin heeft de wereldsche magt getracht al zijne ambtsverrigtingen te belemmeren, en daardoor — zoowel als door de vele gewelddaden tegen onze H. Kerk — te verstaan gegeven, dat het haar tot dusverre en in 't vervolg met de teruggave dier regten en diensvolgens met de herstelling van een opregten vrede volstrekt geen ernst was.

»Die overtuiging moet bijzonderlijk daardoor zekerheid verkrijgen, wijl de groothertogelijke regering, op mijn voorwaar billijk voorstel, ter verkrijging van een voorloopige vreedzame overeenkomst, niet toetrad.

»Daar nu, gelijk de gehoorzame ondergeteekende in zijne memorie aan Z. K. H. van 16 Febr. dezes jaars zulks ontvouwde, alle middelen tot eene vreedzame toenadering, van zijne zijde zijn uitgeput en de groothertogelijke regering, ook na de opheffing der ordonnantie van 7 November ll., uitdrukkelijk verklaarde, op haar vroeger standpunt voortdurend volhardend te willen blijven, blijft hem niets anders over dan ook steeds voort te gaan met het ganschelijk vervullen zijner pligten.

»Hij zal dienvolgens voortaan niet toestaan dat eenig burgerlijk bestuur zich de uitoefening van kerkelijke regten en pligten aanmatige, welke hem, ingevolge de in de genoemde memorie vervatte gronden toekomt. Hij zal derhalve te dien aanzien noch zelf, noch door de hem ondergeschikte kerkelijke ambtenaren met Staats-ambtenaren in betrekking treden of blijven, en volstrekt niet hunne bevelen en ordonnantien, te dien aanzien als wettig beschouwen, of daaraan eene wettige uitvoering doen geven.

»Wat bijzonderlijk de betrekking met den groothertogelijken Opperkerkeraad betreft, de ondergeteekende veroorlooft zich te verklaren:

»dat, behalve het met de waardigheid van een katholieken Bisschop onbestaanbaar is, met een bestuur in aanraking te komen, waarvan de leden in den kerkelijken ban zijn, ook daarvan afgezien, dat de Opperkerkeraad, na de ordonnantie van 7 November des vorigen jaars, en wel vóór de exkommunikatie zijner leden, de aan hem gezondene dispensatie aan het groothertogelijk stadsambt ter bestraffing overleverde, hij bereids om die reden, elk ambts-verkeer met dat bestuur had moeten afbreken, wijl het schier uitsluitend met de uitoefening van uitsluitend bisschoppelijke regten belast was.

»De ondergeteekende kan daarom niet langer veroorloven, — om hier een bijzonder en gewigtig geval te noemen — dat zijn ordinariaat ten aanzien van het aanstellen van geestelijken en hunne bezoldiging met den Opperkerkeraad in onderhandeling trede, daar zoodanige bezoldiging uit de, ter onderhouding van de door de wettiglijk aangestelde geestelijke overheid gezondene geestelijken, gestichte kerkelijke goederen voortvloeit, welker beheer en aanwending, volgens de vaak genoemde volken-regtelijke verdragen, de wetgeving en kerkelijke voorschriften, aan den diocees-bisschop behooren. Het ons wettig en immer faktiesch toekomend regt der benoeming van geestelijke plaatsvervangers van wege het ordinariaat, sluit in zich de bezoldiging dier geestelijken en hun *beneficium datur propter officium.* 't Is diensvolgens een buitengewone ingreep op het kerkelijk regt, als door het Staatsbestuur verboden wordt aan de door het ordinariaat aangestelde geestelijken hunne bezoldiging te betalen, zoo daartoe de volmagt van den Opperkerkeraad niet verkregen is. De ondergeteekende heeft deswege bij het Groothertogelijk ministerie van Binnenlandsche Zaken dd. 17 Maart zijne bezwaren ingediend, maar, bij ministerieel schrijven, dd. 4 dezer maand, n°. 3462 — 63, een de regten der Kerk niet in aanmerking nemend antwoord ontvangen. 't Is voor de betreffende geestelijken eene beklagenswaardige gesteldheid het noodige levensonderhoud te moeten derven, voor hunnen arbeid geen loon te ontvangen, van aalmoezen te moeten leven, en zelfs arm, den armen — en wel in dezen tijd van nood — hulp te moeten weigeren. Desniettemin onderwerpen de edele priesters zich geduldig aan dat alles ter liefde voor hunne H. Kerk.

»Maar de ondergeteekende als Opperherder kan het onmogelijk, toestaan dat zijne trouwe medearbeiders in den wijnberg des Heeren zonder loon arbeiden, dat zij een prooi van armoede en honger worden; en hem blijft eindelijk niets anders over, dan van zijne bevoegdheid gebruik te maken om de betreffende geestelijken van hunne pastorien terug te roepen en de pastorien te sluiten, alsmede van zijn regt om het katholiek kerkelijk vermogen aan te wenden, naar hij doelmatig zal oordeelen. Hij stelt bij deze verantwoordelijk voor de gevolgen die uit dien maatregel zullen voortvloeijen hen, die gewelddadig het eigendom der Kerk in hun bezit houden.

»Bereids heeft de ondergeteekende den betreffende geestelijken onder kanonieke gehoorzaamheid, het bijhouden der registers van den burgerlijken stand en de uitoefening der funktien van burgerlijke ambtenaren verboden, wijl hij niet begrijpt, hoe men eenen geestelijke, wiens bezoldiging men schorst, een arbeid kan opleggen, dat niet eens tot het eigenlijk ambt eens zielzorgers behoort, maar uithoofde van bijzondere redenen ten gevalle van het Staatsbestuur, door de Kerk aan hen vergund is.

»Daar de zielzorg en bijzonderlijk het kerkelijk vermogen door de belemmeringen, welke de Opperkerkeraad der kerkelijke verordeningen tegenstelt, grootelijks benadeeld worden, zoo blijft den ondergeteekende tot zijn innig leedwezen niets over, dan te zorgen ten dienste der Katholieke Kerk en hare priesters en leeken — zijnerzijds de noodige maatregelen te nemen. Voorshands, zooveel hun zulks doenlijk is, zullen er alzoo bevelen worden gegeven, waardoor het kerkelijk vermogen vrij van vreemde aanranding gehouden wordt.

»De hindernissen en het blijkbaar nadeel voor Kerk en Staat, bijzonderlijk ontstaande door de langdurige terughouding van het kerkelijk vermogen en de vervulling van het doel der Kerk, nopen den ondergeteekende, door nood gedrongen, te handelen. Bijzonderlijk begrijpt hij daaronder zijn regt, om, zonder door het wereldlijk gezag daarin gehinderd, omtrent het katholiek kerkelijk vermogen naar welgevallen te beschikken.

»De Stichter der Kerk en opperste leider der Staten, verleene dat eindelijk de goede bedoelingen van den ondergeteekende gewaardeerd, en de Katholieke Kerk haar regt, bijzonder ook dat betreffende het bestier harer goederen, haar niet langer onthouden, dat de plaats hebbende verwikkelingen opgeruimd worden en de ondergeteekende niet in de noodzakelijkheid gebragt worde de ambtsverrigtingen zijner ondergeschikte geestelijken zoolang te moeten schorsen, totdat Gods Kerk naar hare voorschriften leven kan.

»De Katholieke Kerk kan inderdaad niet verpligt zijn lasten op zich te nemen, welke niet in haren kring behooren, als de Staat, ten wiens dienst zij zich uit goedwilligheid daaraan onderwerpt, niet ophoudt haar hare gewaarborgde regten te weigeren, en hij — gelijk de ministerieele instruktie van 27 Maart N°. 4556 aan de ambtenaren voorschrijft — haar vermogen bovendien tracht te vernietigen. De ondergeteekende acht zich verpligt — aangezien de dreigende omstandigheden die de zoo gewenschte eendragt en instandhouding van het gezag van Kerk en Staat, de grondvesten der maatschappijlijke orde in gevaar brengen — de hooge Regering op dien verkeerden toestand opmerkzaam te moeten maken en meent zijnerzijds niets onbeproefd te hebben gelaten, wat tot de eindelijke bevrediging van het geschil kan bijbrengen, welke hij in het vaste vertrouwen op Gods hulp, vol innige liefde voor Zijne Kerk en dierbaar vaderland verwacht.

»*Freiburg*,
12 April 1854.

»(*get.*) † HERMANN."

Het officieel orgaan der Russische Regering, het *Journal de St.-Petersbourg*, van den 13 dezer behelst een soort van Russische verklaring aangaande den gang

van het Oostersche konflikt, geschreven blijkbaar met het doel om Europa op nieuw te misleiden, en de eerzuchtige politiek van den Czaar zoo het mogelijk is te verschoonen:

»Eindelijk wordt thans door Frankrijk en Engeland openlijk het stelsel van bedekte vijandigheid verlaten, hetwelk zij reeds tegen Rusland hadden aangenomen, vooral door nog daarbij hunne vloten in de Zwarte Zee te zenden.

»De door hen van dien maatregel gegeven verklaring was van dien aard dat de afbreking der wederzijdsche betrekking tusschen die mogendheden en het keizerlijk kabinet het gevolg moest zijn. Daarop volgde aldra eene mededeeling, waarin de beide kabinetten, bij monde hunner consuls, het keizerlijk gouvernement uitnoodigden om de Donau vorstendommen te ontruimen in eenen termijn, die door Engeland op den 30sten April, door Frankrijk, met nog minder rekkelijkheid, op den 15 dier zelfde maand gesteld werd.

»Met welk regt meenden de beide mogendheden alles alzoo van eene der oorlogvoerende partijen te mogen eischen zonder iets van de andere te vragen? Dit hebben zij niet noodig geacht aan het keizerlijk kabinet aan te wijzen. De ontruiming der Vorstendommen, zonder dat van de voorwaarden waarvan het ophouden dier tijdelijke bezetting door den Keizer afhankelijk gesteld was, ook maar een zweem van de Porte is verworven; de ontruiming te midden van eenen oorlog die door de Porte het eerst is verklaard, en terwijl zij de aanvallende krijgsbewegingen ijverig voortzet, ja zelfs nog een versterkt punt van het Russische grondgebied met hare troepen bezet houdt, — dat was reeds eene in den grond der zaak onaannemelijke voorwaarde. De beide mogendheden wilden haar door den vorm nog minder aannemelijk maken: zij hebben aan het keizerlijk kabinet een tijd van zes dagen gegeven om dezelve aan te nemen, met bijvoeging dat na het verstrijken van dien bedenktijd, eene weigering of het uitblijven van antwoord door haar zou beschouwd worden als gelijkstaande met eene oorlogsverklaring.

»Op zulk eene sommatie, zoo partijdig in haren inhoud, zoo onuitvoerbaar, en tevens zoo beleedigend in den vorm, kon de Keizer niet anders met eere antwoorden dan door te zwijgen.

»Dien ten gevolge is thans door de beide gouvernementen verkondigd, dat Rusland, door aan hunnen eisch niet te voldoen, zich jegens hen in eenen staat van oorlog geplaatst heeft, waarvan het de gansche verantwoordelijkheid zal dragen.

»Bij zoodanige verklaringen kan de Keizer niet anders doen dan zich te voegen naar de stelling, waarin hij geplaatst wordt, zich voorbehoudende alle door de Voorzienigheid in zijne hand gestelde middelen te gebruiken, om de eer, de onafhankelijkheid en de veiligheid zijns rijks krachtig en volhardend te verdedigen.

»Behalve de boodschap waarmede het Londensche kabinet aan de beide Parlementshuizen zijn besluit mededeelt, heeft het eene verklaring uitgevaardigd, de redenen aanwijzende waarom het de wapenen opvat, en tevens den oorsprong en loop des geschils herinnerende. Verdere redekavelingen over dit onderwerp acht het keizerlijk gouvernement overbodig: het meent in vroegere stukken alles gezegd te hebben wat daarvan te zeggen valt. Het memorandum hetwelk het den 18 Februarij jl. uitvaardigde bij gelegenheid van de afbreking der diplomatieke betrekking, en hetwelk de geheele geschiedenis bevat van het geschil tot dat tijdstip toe, zal genoegzaam hebben doen zien van welke zijde de eerste uittartingen gekomen zijn, en hoe door eene noodlottige aaneenschakeling van omstandigheden de beide kabinetten door de valsche stelling waarin zij zich door hunne eerste maatregelen geplaatst hadden, genoopt zijn om allengs verder te gaan en andere maatregelen van nog meer uittartenden aard te nemen. Elk onbevooroordeelde heeft daarin kunnen opmerken hoeveel Rusland achtereenvolgens om den wille des vredes toegegeven heeft, vóór gelijk na de Weener nota; terwijl de beide hoven door hunne aangroeijende eischen met elken dag verder gingen op den weg die op eenen oorlog met ons moest uitloopen. De bezetting der Donau vorstendommen, die thans, nadat het zoover gekomen is, als voorwendsel voor dezen oorlog wordt genomen, had de opening der onderhandeling niet belet: de voortzetting derzelve zou daardoor evenwel belet geworden zijn, of, beter gezegd, die onderhandeling zou sedert lang tot het gewenschte einde gebragt zijn, indien de mogendheden de grondslagen welke zij zelve daaraan in de eerste Weener nota hadden gegeven, niet plotseling en zonder eenige geldige reden geheel veranderd hadden. De door de Porte tegen eenige gezegden dier nota ingebragte bedenkingen waren ook geenszins genoegzaam om het overige van die nota te niet te doen; hare hoofdzaak bleef ongeschonden, en alle door de Porte niet betwiste punten mogten door het keizerlijk gouvernement beschouwd worden als erkende bestanddeelen van elk nader te doen voorstel. Doch zoo is het niet gegaan: men heeft gemeend ons geheel nieuwe voorwaarden te mogen voorschrijven; men heeft onaannemelijk verklaard hetgeen men tot dusver had aangenomen; men heeft de grieven van Rusland ontkend, alle regt aan hetzelve ontzegd op eene billijke voldoening, en al zijne tegenvoorstellen afgewezen zonder met ons in redekaveling te treden; en terwijl van Weenen ons voorstellen toegezonden werden, nam men in de Zwarte Zee maatregelen die strijdig waren met het regt van Rusland als oorlogvoerende mogendheid, even als of men eene toetreding van Rusland tot die voorstellen wilde doen voorkomen als een bukken voor dwang. Ten laatste heeft men wetens en willens aan Rusland elke gelegenheid om met eere terug te treden, afgesneden door eene gebiedende sommatie, zoo als nog nimmer door Rusland ontvangen was, zelfs niet op den tijd toen zijn grondgebied door eenen veroveraar aan het hoofd van het gewapende Europa overheerd werd.

»Het ongenoegzame beseffende harer gronden voor een rampzaligen oorlog en de wanverhouding tusschen deszelfs uitwerkselen en oorzaak, zijn de beide mogendheden in de noodzakelijkheid om van het voorwerp des strijds eene vergroote voorstelling te geven, door hoogt onbepaalde beschuldigingen tegen Rusland in te brengen: zij wijzen op hare geschonden eer en stoffelijke belangen; op onze plannen van magtsvergrooting door verovering van Turkije; op de onafhankelijkheid der Porte, zelfs op die der andere Staten, ja op het evenwigt van Europa, die naar haar beweren door ons onmatig groot overwigt zoude bedreigd worden.

»Al die algemeene beschuldigingen zijn zonder grond.

»Nimmer is de eer der beide hoven door ons aangetast. Is die eer op het spel gezet, het is alleen door hen zelven geschied. Van den aanvang af hebben zij een stelsel van vrees-aanjaging aangenomen, hetwelk noodwendig moest schipbreuk lijden. Zij hebben er zich een punt van eer gemaakt, Rusland te doen bukken; en daar Rusland zich niet heeft willen laten vernederen, zeggen zij in hunne zedelijke waardigheid gekwetst te zijn.

»Uit het stoffelijke oogpunt kan men evenmin zeggen dat hunne belangen door ons zijn gekwetst; deze kunnen niet anders afbreuk lijden dan door den oorlog dien zij ons zonder reden willen aandoen. Integendeel, zij doen aan onze belangen eene veel grooter afbreuk door ons in het noorden, in het zuiden, in onze havens en op alle punten onzer kusten aan te vallen.

»Het streven naar magtsvergrooting en verovering, hetwelk zij aan Rusland toeschrijven, is sedert 1815 door al zijne handelingen gelogenstraft. Is er onder zijne naburen in Duitschland en in het noorden een enkele, die in den loop der jongste 40 jaren zich heeft kunnen beklagen over eene inbreuk op zijn grondgebied of regten, of ook maar over eene poging van onze zijde om daarop inbreuk te maken?

»Aangaande Turkije, ofschoon het met ons in oorlog geweest is, wijzen wij op den vrede van Adrinopel als een getuigenis van de gematigdheid, waarmede wij van onze zege hebben gebruik gemaakt. En sedert is het Turksche rijk twee malen door ons voor een dreigenden ondergang behoed geworden.

»De wensch om, ingeval het Turksche rijk instortte, Konstantinopel in bezit te krijgen, het voornemen om zich aldaar duurzaam te vestigen, zijn dezerzijds zoo luide en zoo plegtig ontkend, dat men daaromtrent, tenzij men met eene ongeneeslijke achterdocht behebt zij, geenen twijfel kan voeden.

»De gebeurtenissen der naaste toekomst zullen leeren wie van beide, de mogendheden of Rusland, den zwaarsten slag, niet aan de onafhandelijkheid alleen maar aan het bestaan zelf van van Turkije heeft toegebragt. Als om de baatzuchtige hulp die het ontvangt, te betalen, doet Turkije reeds bij verdrag afstand van het kenmerkende voorregt van iedere onafhankelijke mogendheid, het regt om oorlog te voeren en vrede te sluiten naar eigen goedvinden, op het tijdstip en de voorwaarden die zij meest dienstig acht. De Porte zal aldra gedwongen worden eene verbindtenis te onderteekenen, die de gelijkheid in burgerlijke en politieke regten tot al hare onderdanen zou uitstrekken. Rusland zal van harte zijnen bijval schenken aan een zoo gewigtigen waarborg ten behoeve van alle Christenen in Turkije verworven, indien het althans gelukt hun dien waarborg op eene werkelijk afdoende wijze te verzekeren. Maar met het oog op eene revolutie die al de grondslagen der Turksche staatsinrigting zoo geheel zou wijzigen, zal Rusland het bevreemdend mogen vinden dat eene verbindtenis, waarbij eenvoudig de reeds bestaande en uit verdragen met Rusland voortvloeijende godsdienstige voorregten door den Sultan bevestigd werden, onbestaanbaar met diens souvereiniteit en onafhankelijkheid verklaard is.

»Aan Europa en niet aan de beide mogendheden, staat het te beslissen of het algemeene magtsevenwigt in de daad het gevaar loopt dat men voor Europa gelegen zegt te zijn in het overmatige overwigt hetwelk aan Rusland wordt toegeschreven. Europa moet onderzoeken wat van beide thans meer drukkend en belemmerend is voor de vrije werkzaamheid der Staten, Rusland op zich zelf staande, of wel een geduchte bond wiens aandrang al de onzijdige landen ongerust maakt en beurtelings vleijerij of dreiging gebruikt om ze mede te slepen. Europa zal ook beslissen of het in de jongst verloopen jaren Rusland was van waar de eischen kwamen die voor de souvereine regten en voor de onafhankelijkheid der zwakke Staten het gevaarlijkst waren; of het in Griekenland, in Sicilie, te Napels, in Toscane, voor of wel tegen die regten zijne stem verheven heeft; of het in Duitschland tusschen de groote gouvernementen getracht heeft twist te zaaijen of de eendragt te herstellen; of het niet in Lombardije met zedelijke en in Hongarije met stoffelijke middelen werkzaam geweest is tot instandhouding van het evenwigt; en of de slagen die men aan Rusland toedenkt, de afzondering waarin men het wil brengen, niet veeleer de vernietiging van dat evenwigt zouden medebrengen door voortaan de politieke wereld aan een geheel ander overwigt prijs te geven.

»Men ziet waarop die onbepaalde en algemeene aanklagten neder komen, welke tegen Rusland zijn ingebragt. Doch het laatste vooral van die punten van beschuldiging is genoegzaam om de eigenlijkedrijfveer te ontraadselen van eenen oorlog die, beoordeeld naar de op den voorgrond gestelde grieven, geenen eigenlijken grond zou hebben: zoo strijdig is hij tegen de zedelijke, industriele en handelsbelangen der gansche wereld; zoo geschikt is hij om in de daad den ondergang te verhaasten van den eigen Staat wiens redding uit een ingebeeld gevaar het voorwendsel voor den oorlog is. De ware en eigenlijke drijfveer is door de Britsche ministers luide verkondigd toen zij te midden van het Parlement zeiden dat de tijd eindelijk gekomen was om Ruslands invloed te breken.

»Het is om dien invloed te verdedigen, welke niet minder voor de Russische natie eene behoefte dan voor de handhaving der orde en voor de veiligheid der andere Staten onmisbaar is, om de onafhankelijkheid en het grondgebied te verdedigen, welke de grondslag van dien invloed zijn; dat is het doel, waaraan de Keizer, zijns ondanks de wapenen opvattende, al de verweringskracht zal wijden, welke de verknochtheid en de vaderlandsliefde zijns volks hem verschaffen. Hij hoopt dat God, die Rusland zoo dikwerf in de dagen van beproeving beschermd heeft, het nogmaals zal bijstaan in dezen geduchten strijd. Hij bejammert van harte de eindelooze rampen, welke die strijd over het menschdom zal brengen. Maar tevens meent hij plegtig te moeten protesteren tegen de willekeurige bewering der beide mogendheden, dat de geheele verantwoordelijkheid op hem alleen zou rusten. Het staat haar ongetwijfeld vrij, tegen Rusland al zulke maatregelen te nemen als zij zullen dienstig achten; doch het staat niet aan haar, de gevolgen daarvan op Ruslands rekening te stellen. De verantwoordelijkheid voor de rampen van eenen oorlog valt op hem door wien hij verklaard, niet op hem door wien hij alleen aangenomen wordt.”

In de eerste helft van Mei zal, binnen Amsterdam, de Bibliotheek van zaliger Pastoor M. A. van Steenwijk, door de boekhandelaren Gebrs. van Cleef en Frederik Muller in veiling worden gebragt. De katalogus van dezen boekenschat is op zich zelve reeds eene belangrijke bijdrage tot bibliografie; zoo, in 't algemeen, oordeelkundig en smaakvol zijn de werken en uitgaven gekozen, die deze boekerij uitmaken. Indien zij bij het Nederlandsche, evenzeer als bij het uitheemsche publiek eene inleiding noodig had, zou er zeker geene doeltreffender te leveren zijn dan de schoone woorden door de begaafde fransche veder van den tegenwoordigen Pastoor van den »Vogelenzang” als *avant-propos* aan den katalogus toegevoegd. Bij het lezen daarvan, en bij het vergelijken met wat de *Konst- en Letterbode* van 22 April er over zegt, kan een katholiek gemoed, hetwelk den vrede bemint, niet anders dan zich zoet gestreeld voelen. Die beide opstellen toch bieden een tafereel van verbroedering ter genieting aan, dat belangrijk genoeg is om de maand April van 1854 zeer gunstig bij diezelfde maand in 1853 te doen afsteken. Wij vinden hier namelijk bij één: den braven Pastoor van het oude St. Nikolaaskerkje, den »geleerden en onpartijdigen” Professor van Gilse, den »edelmoedigen, en uitstekend wellevenden” Predikant van Voorst, den vrijzinnigen en begaafden Dr. Bakhuizen van den Brink, en, *last not least*, den volgens Bakhuizen (en evenzeer volgens ons) »echt humanen” en te Warmond »betreurden Hoogleeraar” Borret: deze allen — weêrzijds overtuigd van elkanders opregte welwillendheid; terwijl op het achterplan de deensche Bisschop Frederik Munter arm aan arm met P. Augustino Giorgi zich schijnen te verheugen in dit verbond. Ach, zucht het christen hart mogt zoodanige broederschap wat algemeener zijn: »Christelijke liefde, adel des gemoeds, milde geeststemming, di[e] alle vrienden der wetenschap moesten trachten in he[t] leven te roepen en na te volgen (1).”

En inderdaad — dit schijnt ons méér dan een vro[om] wensch; deze broederschap is méér dan schijn. Men za[l] niet blijven staan bij de bekentenis dat de Katholieke[n] goede bibliotheken hebben; men zal opklimmen tot he[t] inzigt, dat de waarheid, die zij aanvaarden uit het o[n]...

(1) »Touchant exemple de charité chrétienne, de noble gé[né]rosité et de dispositions éminemment libérales, que tous les vra[is] amis de la science devroient s'efforcer à reproduire et à imiter.”
Th. Borret, *pr.*

derwijs der Kerk, en door hunne goede bibliotheken hoe langer hoe meer bevestigd vinden, niet minder dan de katalogus van deze verdient, dat andersdenkenden er naauwkeurig kennis van nemen; die kennisneming zal aan de miskenning een einde maken, en nog *à propos* van andere belangen dan die eener uitmuntende boekverzameling zullen de katholieken meer en meer weerklank vinden bij hunne protestantsche landgenooten.

De heer Bakhuizen besluit zijn artikel »met den wensch dat de bestuurders onzer openbare bibliotheken vlijtig dezen catalogus mogen nagaan ten einde te zien wat aan hunne vroeger *veelal eenzijdig ingerigte* verzamelingen ontbreekt," en hij »twijfelt er niet aan, of de regering, die in de laatste tijden meer dan een bewijs geleverd heeft dat zij voor wetenschap niet onverschillig is, zal hunnen ijver door de krachtigste middelen ondersteunen."

Wij hebben alleen, door met een woord van de *Bibliotheca steenwykiana* te gewagen, eene hulde willen brengen aan de nagedachtenis van den waardigen overledene. Eene optelling van het voornaamste dat zij inhoud komt ons onnoodig voor, wijl de katalogus in handen aller belanghebbenden is en verschillende koeranten en tijdschriften de aandacht daar reeds op gevestigd hebben.

Men schrijft ons uit St.-Oedenrode:

»Voor de ophanden zijnde verkiezing in het distrikt Eindhoven, van een lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, bepaald op den 27 dezer maand, wordt onder meer andere kandidaten, bijzonder gunstig aanbevolen Mr. A. J. J. Meylink.

Men vraagt ons eenige inlichtingen omtrent dezen door ons zeer hoog geachten kandidaat. Wij haasten ons nog in het Nommer van heden daarop voorloopig te antwoorden, dat deze kandidaat onder alle opzigten zeer aanbevelenswaardig is, en dat naar onze overtuiging, zijne verkiezing eene uitmuntende keus zou zijn. Wij komen daarop morgen terug.

Heden is Z. M. alhier, per beurs-spoortrein, aangekomen; men verneemt dat H. D. tot aanstaanden Zondag alhier zal verblijven.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 15den April 1854, n°. 90, is de 1ste luitenant bij het corps der genie en sapeurs in Oost-Indie, D. Maarschalk, ridder der militaire Willemsorde 4de klasse, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Men leest in de *Grondwet:*

Men wil weten, dat de stoomboot, waarmede de heer Jhr. Andringa de Kempenaer uit Engeland naar Amerika is vertrokken, reeds zes en dertig dagen vermist is; en men vreest derhalve, dat dit vaartuig vergaan zal zijn.

Wij hopen. dat deze vrees blijken zal ongegrond te zijn, ook omdat het ons leed zou doen, dat de heer de Kempenaer op dergelijke wijs aan zijn einde zou zijn gekomen. Treffend is echter de omstandigheid, dat, naar geloofwaardige personen ons verzekeren, de beroemde waarzegster le Normant, voor vele jaren, den heer de Kempenaer moet gewaarschuwd hebben, geene tweede lange zeereis te ondernemen, omdat hem alsdan gevaar bedreigen zou.

Men leest in den *Echo Universel:* De minister van Staat, baron Schimmelpenninck van der Oye, is naar Parijs vertrokken. Men verzekert dat die reis in verband staat met eene nieuwe ministerieele kombinatie.

'S GRAVENHAGE, 23 April. Met genoegen verneemt men dat H. M. de Koningin eergisteren voor het eerst weder HD. gewonen middag-wandelrid gedaan heeft.

— Naar men verneemt is de gezondheidstoestand van H. K. H prinses Frederik niet verslimmerd.

— De hoogleeraar Mul ler is heden uit de rezidentie naar Utrecht teruggekeerd.

COEVORDEN, 20 April. Een slager alhier werd gisteren eene koe gebragt. Toen deze het touw, hetwelk om hare hoornen gebonden was wilde aanvatten, rukte het dier zich los vlugtte en zwom door de gracht; hier ontmoette het in den bedekten weg een man, die, wanende dat het dier eene weide ontloopen was, het wilde tegenhouden. Nu werd zij woedend, wilde hem met hare horens opnemen, met eene hark verweerde hij zich, tot dat hij in een boschje ontkwam. In hare woede kwam het beest nu eene vrouw beladen met eene mand met boter en eijeren op de brug tegen; op deze liep het dier nu aan, nam de ongelukkige op dehorens, wierp haar in de hoogte, zoodat zij een arm brak en deerlijk gekneusd werd; vervolgens ontmoette op den weg naar Dalen, het nu nog woedender gewordene dier een officier, dien zij op hare horens genomen, in eene vrij diepe sloot geworpen en sterk gekneusd moet hebben. Zij moet, naar wij vernemen, verder naar den stol van waar zij gekomen was, geloopen zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 April. De *Moniteur* deelt den tekst mede van het tusschen Frankrijk en Engeland gesloten verdrag ter zake der Oostersche aangelegenheden. Men is van oordeel dat de gewigtigste bepalingen van dat verdrag, niet in de medegedeelde text zijn opgenomen en ook aan niemand bekend zullen worden gemaakt.

Ook deelt dezelfde *Moniteur* den tekst mede der Russische Verklaring voorkomende in het *Journal de St.-Petersbourg* van 13 April. De *Moniteur* heeft aan dit stuk de noodige aanteekeningen ter weerlegging der Russische sophisterijen toegevoegd.

— Lord Raglan is Zaturdag ten twee ure in weerwil van het onstuimige weder scheep gegaan.

— De maarschalk Saint Arnaud vertrekt Zondag van Toulon.

— De tijdingen van het oorlogstooneel leveren niets op 'tgeen der aandacht waardig is, althans niets beslissends. Omar Pacha bevindt zich nog altijd te Schumla. Het leger in Azie moet veel wegens ziekte en de ruwheid van het saisoen hebben geleden, zoodat men ernstig bedacht is op versterking. Wijl de Russen di slechte pozitie van het Aziatische leger zeer goed schijnen te kennen, vreest men dat zij hun macht in Azie zullen concentreeren, ten einde nog eens een beslissenden slag te kunnen wagen.

— Men verzekert dat bij het traktaat den 20 dezer te Berlijn tusschen Oostenrijk en Pruissen geteekend, deze laatste mogendheid zich zou verbonden hebben het Oostenrijksche leger met 120,000 man te ondersteunen, in die omstandigheden welke door het traktaat bepaald worden aangegeven.

— Volgens berigten uit Bern moet het Oostenrijksch-Zwitsersch geschil betreffende het kanton Tessin, onlangs aanleiding hebben gegeven tot onderhandelingen tusschen graaf Buol en den Zwitserschen zaakgelastigde, den heer Steiger. Uit hetgeen er gesproken is, zoude men moeten opmaken dat het geschil niet verre is van geschikt te worden. De moeijelijkheid moet thans niet meer bestaan dan in den vorm. De heer Steiger, die zich thans te Mannheim bevindt voor familie zaken, zal te Weenen terug zijn, bij gelegenheid dat het corps diplomatique aan de aanstaande Keizerin van Oostenrijk zal worden voorgesteld.

ROME, 13 April. In verscheidene dagbladen wordt het berigt medegedeeld, dat professor Overbeek zijn beroep tot direkteur der akademie van kunsten te Berlijn heeft aangenomen. Mogt dat beroep werkelijk hebben plaats gehad, de hoog verdienstelijke kunstenaar zal moeijelijk te bewegen zijn, dezen klassieken grond, deze bron van zoo vele godsdienstige en asthetische ingevingen met de rationalistische hoofdstad aan de Spree te verwisselen. — De kongregatie van den ritus heeft eenige dagen geleden een vergadering gehouden, waarin onder anderen voor de laatste maal ook de zaak der heilig verklaring van de 40 martelaren van het gezelschap van Jezus verhandeld werd. Namelijk, P. Azevedo en zijne 39 gezellen werden op hunne reis naar Brazilië door de Hugenooten, om den wille des geloofs, den 15 Julij 1570 gemarteld en in zee geworpen.

ENGELAND.

LONDEN, 22 April. De *Times* meldt, dat de Pruissische gezant alhier, ridder Bunsen, ten gevolge van de pogingen ter zijner verwijdering te Berlijn aangewend, zijn ontslag aan den Koning aangeboden en gevraagd heeft van de vervulling van pligten ontslagen te worden, welke hij niet meer bestaanbaar achtte met zijne staatkundige gevoelens, *noch met het innige bondgenootschap tusschen Pruissen en Engeland.*

— Volgens den *Morning Chronicle* zou koningin Victoria het voornemen hebben om vergezeld van Prins Albert, in de maand Mei een bezoek af te leggen bij den Keizer der Franschen.

— Volgens ontvangen berigten bevonden zich den 14den 25 Engelsche oorlogschepen te Sandhamn, voor de Golf van Finland.

— Men meldt uit Koppenhagen, dd. 22 April. De kapitein Raas van het Russische schoenerschip *Libertas*, dat genomen was, heeft de Engelsche wacht beschonken gemaakt, en zijn schip naar Ystadt gebragt. — Verscheidene Finlandsche schepen, die met zout geladen waren, zijn behouden in de Finlandsche havens binnengekomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 22 April. De bruid van den Keizer van Oostenrijk is omstreks half vijf te Nussdorf aangekomen en met groote vreugdebetuiging verwelkomd. Ter gelegenheid van het huwelijk is de staat van beleg in het Lombardisch-Venetiaansche opgeheven. Er zal aan onderscheiden personen gratie worden verleend. De amnestie zal zich uitstrekken tot al diegenen welke wegens het verstoren der openbare orde zijn veroordeeld. Daarenboven zullen vijf honderd personen wegens hoog verraad gevonnisd, in de amnestie deelen.

— De hertog van Cambridge is alreeds te Weenen aangekomen.

— De Groothertog van Toskanen vergezeld van zijne twee zonen wordt alhier verwacht ter bijwoning der huwelijks plegtigheden.

— Graaf v. Nesselrode, de Russische rijkskanselier, heeft aan al de Russische konsuls een rondgaand schrijven gerigt, welks inhoud ten gunste van den Griekschen opstand strekt.

Oostenrijk protesteert nadrukkelijk tegen elke beweging van Montenegro, en heeft den uivoer van wapenen naar dat land verboden.

— Prins Paskewitsch is den 14den dezer te Jassy gearriveerd en den 16den te Bukarest.

BERLIJN, 20 April. De Tweede Kamer houdt heden hare eerste vergadering na het Paaschfeest en heeft hare werkzaamheden weder hervat. De afgevaardigde Eberhardt en andere leden der katholieke partij hebben voorgesteld, »de zaak, betreffende den toestand der evangelische en katholieke geestelijken van den linker Rijnoever aan eene andere regeling te onderwerpen." Dat voorstel heeft tot lange debatten aanleiding gegeven tusschen de genoemde voorstellers, den Minister van Eeredienst en de afgevaardigden Reschensperger, (Geldern) von Gerlach, von Mallincrodt en Riunde. Bij de stemopneming werd het voorstel met 99 tegen 98 stemmen aangenomen. Volgens eene mededeeling van den prezident der Tweede Kamer, den graaf von Schwerin, bij de sluiting der vergadering van heden, zal de tegenwoordige zitting der Kamers niet langer dan tot aan het einde der aanstaande week duren.

— In de *Preussische Correspondenz* leest men:

»Op grond van eene door den *Times* medegedeelde korrespondentie uit Parijs is het berigt van een ultimatum, hetwelk de beide zee-mogendheden aan de Pruissische regering zouden gezonden hebben, algemeen verspreid geworden. Wij zijn tot de verklaring gemagtigd, dat geene nota van den bedoelden aard bij de regering ontvangen is. Even weinig zijn, naar ons verzekerd wordt, de mondelinge mededeelingen der vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk in den laatsten tijd van zoodanigen aard geweest, dat zij de onderstelling, waarvan dat gerucht uitgaat, zouden wettigen."

— Het bij herhaling in omloop gebragte gerucht, als of de onderteekening van het jongste Weener prtokol van den kant van Pruissen onder zekere beperking of voorbehoud zou hebben plaats gehad, kunnen wij, op grond van stellige mededeelingen, voor geheel ongegrond verklaren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 April.

ONDERTROUWD (20 April): A. G. Swebilius met G. D. Meering. - C. A. Schaezler met A C. Wolff. - G. C. Fabius met A. P Bendeker. - H. J. Blaauw met C. E. Blaauw. - G. H. Besem met C de Vries.

GETROUWD (20 April): F. van Bevervoorde met M. A. G. Hooft Graafland. - J. J. van der Sande met J. W. Petri. - H. F. van der Scheer, wed. met A. van IJsendoorn.

BEVALLEN (21 April): H. F. Fock, geb. Croockewit, Z.

OVERLEDEN (17 April): W. C. van Baarsel, 63 j. — (19 April): H. van Nierop, 7 m. - E. H. Pieneman, 82 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 24 April.

GRAANMARKT.

Tarwe bij kleinigheden als voren verkocht: 128 ℔ wtb. Poolsche *f* 505; 129 ℔ b. dito *f* 495, *f* 500, *f* 505; 130, 132, 133 ℔ n. Geldersche *f* 425, *f* 435, 440; 127 ℔ dito *f* 420; 122 ℔ n. Noordholl. *f* 385.

Rogge tot circa vorige prijzen met eenigen handel verkocht: 121 ℔ n. Munstersche *f* 334; 119 ℔ n. Odessa *f* 325; 119 ℔ o. dito *f* 320; 116, 118 ℔ o. gedr. *f* 322, *f* 330.

Garst in een doen: 101 ℔ Smirna *f* 200; 97 ℔ Old. Zomer *f* 180.

Haver zonder handel.

Boekweit prijshoudend; 124 ℔ Amersf. *f* 278; 123 ℔ Holsteinsche *f* 270; 119 ℔ Eyder *f* 250; 120 ℔ Inlands. *f* 250; 118, 119 ℔ Vriessche *f* 242, 45.

Koolzaad. Anclammer Robs 65 £. Op 9 vaten Olie dadelijk 71½; in Oct. en Nov. 67 £. *Lijnzaad* een doen: 106/7 ℔ Riga *f* 9⅜. *Raapolie* op 6/w. *f* 40½; Vliegend *f* 39¾; 1°. Mei ek. *f* 39¾, 8¼; Sept. *f* 38; Oct. *f* 38; Nov. *f* 38¼, 8; 1°. Dec. *f* 38¼, 8. *Lijnolie* op 6/w. *f* 37¼; Vliegend *f* 36½; 1°. Mei ek. *f* 36¼; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 37. *Hennepolie* op 6/w. *f* 41¼; Vliegend *f* 40.

LONDEN, 21 April. *Suiker. Ruwe.* Vreemde soorten zijn onder de hand tot volle prijzen verhandeld. Hollandsche Crushed met meer vraag tot vaste prijzen.

Koffij. Native Ceylon met meer omzet tot 44 s. 6 d. voor goed ordinair.

Rijst. Stil en iets lager aangeboden.

Talk terug gaande. Petersburger 64 s. 3 d. a 64 s. 6 d.

Granen. Tarwe zeer vast.

Boter hooger betaald. Fijne Vriessche 108 a 112 s., mindere 92 a 100 s.; Zwolsche 94 a 100 s. — *Kaas* met tragen verkoop. Goudsche 46 a 54 s.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 22 April. Fransche 3 pc. 63.35; 4½ pc. 90.50 Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje 32⅞; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 80.

LONDEN, 22 April. Consols 87⅝; 3 pc. Spanje buitenl. 36½, 1 pc. dito 17⅝; Comité-Bewijsen 8¼; Passive 3⅜, 5 pc. Rusl. 94½; 4½ pc. dito 80; 4 pc. Holl 85; 2½ pc. id 57; 5 pc. Sardinië 78; Brazilië 95; 4½ pc. Peru 59; Gren. uitg.

6; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko $23\frac{7}{8}$; 4 pc. Portugal 37; Ecuador $3\frac{1}{4}$; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 22 April. Met. 5 pc. $85\frac{1}{2}$; id. $4\frac{1}{2}$ pc. $76\frac{1}{4}$; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 13.23, Amst. ——; Parijs $161\frac{1}{2}$; Goud $41\frac{1}{2}$; Zilver 36.

BERLIJN, 22 April. $3\frac{1}{2}$ pc. Pruissische Staatschuld —; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland 80p; 5 pc. 90; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. $13\frac{5}{8}$; Parijs $78\frac{1}{3}$; Amst. $140\frac{1}{4}$; Ween. —; Petersb. 3/w. $93\frac{1}{2}$.

HAMBURG, 22 April. Spanje 3 pc. $30\frac{1}{4}$; id 1 pc. $16\frac{1}{4}$; Rusl. 5 pc. $87\frac{1}{2}$; Wissel op Londen 3/m. —.—; Amst. 2/m. —.—.

FRANKFORT, 22 April. Met. 5 pc. $61\frac{5}{8}$; 3 pc. Spanje binnenl. $32\frac{7}{8}$; id. 1 pc. $17\frac{5}{16}$; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		22 APRIL 4 u. gebl.	24 APRIL 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$55\frac{1}{8}$	$54\frac{7}{8}$	à	$55\frac{1}{4}$	$54\frac{7}{8}$
Dito Dito	3 〃	66	$65\frac{5}{8}$	〃	$65\frac{3}{4}$	
Dito Dito	4 〃	$82\frac{7}{8}$	$82\frac{1}{4}$	〃	$82\frac{1}{2}$	$82\frac{1}{4}$
Amortisatie	$3\frac{1}{2}$ 〃	$81\frac{3}{4}$		〃		
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$ 〃			〃		
Haarlemmermeer	5 〃			〃		
O. I. Leening 1844	4 〃			〃		
Aand. Arnh. Spoorweg	$4\frac{1}{2}$ 〃			〃		
Dito Hollandsche dito				〃		
Obligatiën	$4\frac{1}{2}$ 〃			〃		
België, Certifikaten	$2\frac{1}{2}$ 〃			〃		
Dito	$4\frac{1}{4}$ 〃			〃		
Dito *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$ 〃	44	$44\frac{1}{8}$	〃		
Frankrijk, Certifikaten	3 〃			〃		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 〃	95	$94\frac{1}{2}$	〃	$94\frac{5}{8}$	
Dito A°. 1828—1829	5 〃	$94\frac{3}{4}$	$93\frac{3}{4}$	〃		
Inschr. op 't Grootboek	6 〃			〃		
Dito Certifikaten	6 〃		$55\frac{1}{2}$	〃		
Certifikaten te Hamburg	5 〃			〃		
Negot. 1831 en 1833	5 〃	80		〃		
Negot. 1840	4 〃			〃		
Dito *Stieglitz*	4 〃	$70\frac{5}{8}$	$70\frac{1}{2}$	〃		
Dito Nieuwe	4 〃			〃		
Nieuwe Engelsche	$4\frac{1}{2}$ 〃	$77\frac{3}{4}$	$76\frac{5}{8}$	〃		
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1 〃	$17\frac{1}{8}$	17	〃	$17\frac{1}{16}$	17
Nieuwe	3 〃			〃		
Binnenlandsche	3 〃	$32\frac{7}{16}$	$32\frac{1}{4}$	〃	$32\frac{5}{16}$	
Cert. Coup. Sp. Com.				〃		
Amortisabie Schuld				〃		
Portugal, te Londen	3 〃	$32\frac{1}{8}$	32	〃	$32\frac{1}{8}$	
Dito Uitgestelde				〃		
Weener Bank	5 〃			〃		
Dito	4 〃			〃		
Metalliek 1816—1852	5 〃	$58\frac{1}{2}$	58	〃	$58\frac{1}{8}$	
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$ 〃	$29\frac{3}{4}$	$29\frac{5}{8}$	〃	$29\frac{5}{8}$	
Dito 1851 en 1852	$2\frac{1}{2}$ 〃	$29\frac{3}{4}$	$29\frac{5}{8}$	〃	$29\frac{5}{8}$	
Dito 1849	5 〃	76	75	〃	$75\frac{1}{4}$	
Dito Letter B	5 〃	76	75	〃	$75\frac{1}{4}$	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				〃		
Dito - 250 dito 1839				〃		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 〃			〃		
Polen, Obligatiën	4 〃			〃		
Aandeelen 1835				〃		
Dito met Loting fl. 500				〃		
Sardinië, te Londen	5 〃			〃		
Denemarken, dito	5 〃			〃		
Peru, dito	$4\frac{1}{2}$ 〃			〃		
Grieken, te Londen	5 〃			〃		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5 〃			〃		
Dito te Londen	6 〃			〃		
Dito Bank			$3\frac{1}{4}$	〃	$3\frac{5}{16}$	
Louïsiana, te Londen	5 〃			〃		
Brazilië, te Londen 1824	5 〃		91	〃		
Dito 1843	5 〃			〃		
Grenada, dito à £ 100	$2\frac{1}{4}$ 〃	$15\frac{5}{8}$		〃		
Dito Uitgestelde		$6\frac{3}{8}$	$6\frac{5}{16}$	〃		
Ecuador			$2\frac{13}{16}$	〃		
Mexiko, te Londen £ 100	3 〃	$22\frac{3}{8}$	$22\frac{5}{16}$	〃	$22\frac{7}{16}$	$22\frac{3}{8}$
Dito Onbepaalde	3 〃	$22\frac{3}{8}$	$22\frac{5}{16}$	〃	$22\frac{7}{16}$	$22\frac{3}{8}$
Venezuela, te Londen	$3\frac{3}{4}$ 〃	$24\frac{5}{8}$		〃		
Dito Uitgestelde	1 〃			〃		

Ondanks dekking van kontramine, welke heden plaats had, hebben echter de prijzen onder den invloed van geëffektueerde verkoopers, merkbaar geleden, inzonderheid waren Oostenrijksche fondsen zeer gedrukt.

Koers van het Geld: **Beleening 3 pCt., Prolongatie $2\frac{1}{2}$ pCt. Diskonto 3 pCt.**

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{9}{16}$	Livorno	2/m.	*f* $37\frac{3}{4}$
»	zigt	» $56\frac{1}{8}$	Napels	»	» $80\frac{1}{2}$
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.60
»	½/m.	» $55\frac{5}{8}$	Weenen	6/w.	» 25
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» $35\frac{5}{8}$
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» $98\frac{1}{8}$
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» $35\frac{1}{16}$
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» $35\frac{5}{16}$
Lissabon	»	» $40\frac{3}{4}$	Londen	2/m.	» 11,50
Porto	»	» $40\frac{5}{4}$	»	zigt	» 11,60
Genua	2/m.	» $45\frac{1}{4}$	Rotterdam		» $\frac{1}{8}$

SCHEEPSTIJDINGEN.

KAAP DE GOEDE HOOP, 24 Februarij. Het schip 's Hertogenbosch. kapt. E. J. van der Braak, van Batavia laatst van Mauritius naar Amsterdam, is alhier zwaar lek binnengeloopen; is nagezien en moet de geheele lading lossen.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 22 April. B. Hjarne, Cecilia, Batavia, gesleept door de stoomboot Kinderdijk.

UITGEZEILD:

TEXEL, 22 April. G. M. Gnodde, Antilope, Curaçao. - J. Hofker, Hendrika Bartina, New-York.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 30en Jan., op 35° 25' Z. Br., 23° W. L. Bashuw, v. Batavia n. Rotterdam.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 24 April in lading naar:

Keulen	P. Grenshauser, Gebruder.
Weesel	P. J. Balk, Vrouw Rebekka.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron.	P. Kroll, Pauline.
Urdingen	W. van Uden, Op Hoop van Seegen.
Frankf. & Coblentz	C. A. van Rietschoten, Frankf. n°. 18.
Duisburg	J. L. Arera, Ondine.
Mainz	J. Leijdekker, Mainz N°. 2.
Manheim	C. Meijer, die Harmonie.
Dusseld. & Neus	W. Wientjes, Niederrein N°. 2.
Rijnhoogte	KEULEN 22 April 5 vt. 8 dm.

Advertentiën.

(3944) GETROUWD: L. J. C. DE WILDT,
Heel- en Verloskundig,
en
UTRECHT, 24 April 1854. VAN LEUSDEN.
Eenige en algemeene kennisgeving.

Vrijwillige Verkooping.

Op Donderdag den 27 April 1854, des voormiddags ten 9 ure, te Ankeveen, in de Heerenhuizinge N°. 60, door den Notaris J. P. DE ROEPER van eenen deftigen en netten **INBOEDEL**, voornamelijk bestaande in Mahoniehouten **Kabinetten, Sekretaires, Chiffonnières, Ledikanten, Canapés, Staand Horologie met Klokkenspel**, mahoniehouten **Tafels, Stoelen** en **Fauteuils, Bedden** met hun toebehoren, paardenharen **Matrassen**, vergulde **Pendules, Ornamenten, Spiegels, Platen, Prenten** in Lijsten; Fransch, Oost-Indisch en Japansch **Porcelein-, Kristal-, Glas-, Koper-, Tin-, Blik-, IJzer-** en **Mandenwerk**, benevens een **Tentwagentje** op Veeren, een **Karikel**, een partij **Tuigen** en **Gevogelte.**

De goederen zijn daags voor den Verkoop te zien van des morgens 10 tot des namiddags 4 ure. (3879)

(3946)

Te Huur of te Koop:

Een **HUIS** met **Boven-** en **Benedenkamers** en **TUIN**, te *Lith* aan de Maas. Te bevragen bij Gebr. VERHOEVEN te 's Bosch, onder Lt. H. *franco*.

EEN ORGANIST

wordt gevraagd in eene R. K. Kerk te *Leyden*, tegen een vast Salaris van *f* **200.**— en Emolumenten naar verdiensten. Zich te adresseren in Persoon of met *franco* Brieven bij den Heer C. A. SCHMIER, op de Oude Vest aldaar. (3943)

(3945) Voor de ongelukkige **Wees**, waarvoor onder de letters V H W de christelijke liefdadigheid werd ingeroepen, is ontvangen, door tusschenkomst van den Heer C. L. van Langenhuysen *f* 3; aan het adres van den Heer C. van Dijk, Boekhandelaar te Utrecht, van E. A. uit Rotterdam, een Coupon *f* 1.48½; postmerk Bommel bij Nijmegen, een Coupon *f* 3.96; van G. H. B. V. uit Noordwijk, een Coupon *f* 1.23½; van twee onbekende gevers aan kontanten *f* 1.50, gezamentlijke ontvangst *f* 11.18, waarvoor de milde gevers hartelijk dank worden gezegd; daar de behoefte voor deze ongelukkige Wees nog groot is, wordt nogmaals een beroep op de christelijke liefdadigheid gedaan, tot ondersteuning van dit kind.

Rheumatieke Lijders

kunnen genezen worden, en wel bijzonder wanneer de kwaal bij den lijder eene gevestigde plaats heeft ingenomen.

De ondergeteekende, niet in staat om op alle aanvragen te kunnen antwoorden, berigt langs dezen weg, dat zij, die van zijn middel wenschen gebruik te maken, verpligt zullen zijn zich ter zijnen woonplaats te begeven, of iemand van zijnentwege, die geheel met 's lijders toestand bekend moet zijn, wijl de Rheumatiek zeer verschillend is, moeten de middelen ook op verschillende wijze aangewend worden. Lijders die op verren afstand wonen, kunnen hun toestand beknopt en duidelijk aan onderstaand adres opgeven. De goede resultaten, die dit middel reeds door Gods goedheid heeft opgeleverd, kan hij met getuigen staven.

H. BERNTSEN, Mr. Smit, te Nieuwveen, Z.-Holl.

(3947)

LEESBIBLIOTHEEK VOOR CHRISTELYKE HUISGEZINNEN.

Uittegeven door J. P. VAN DIEREN & Cie, te Antwerpen, met goedkeuring der Kerkelijke Overheid.

Het lezen vormt, in onze maetschappelyke zamenleving, eene der grootste en der nuttigste uitspanningen. Goede lektuer veredelt het hart, en stort ons liefde in, tot alles wat den mensch op- en boven de aerde beminnen moet, om gelukkig te zyn op deze wereld. Doch, brengt het lezen van goede boeken vele goede vruchten voort, veel meer kwaed verwekken die, welke strydig zyn aen de heiligste gevoelens: godsdienst, familie, vaderland.

In onze dagen, nu eene verpestende letterkunde uit den vreemde, de harten zelfs onzer jongelingschap, tracht te komen bederven, is het verspreiden van goede boeken, een der magtigste middelen, om het kwaed in zynen wortel tegen te gaan, en de harten onzer jeugd rein en zuiver te bewaren.

Met dit doel zal er, by den uitgever dezes, eerlang een *Bibliotheek voor Christelijke Huisgezinnen* verschijnen: lektuer niet enkel voor de ontluikende jeugd geschikt, maer die het nuttige met het aengename vereenigende, ook een goede tydkorter voor meer gevorderde leden des huisgezins zyn zal. Op het veld der Engelsche, Duitsche en Fransche letterkunde, zal er, onder leiding van eenen geachten geestelyke, eene gewetensvolle keus gemaakt worden, in de nieuwste daer verschynende werken: *Geschiedenis*, *Verhalen*, *Reisbeschrijvingen*, met een woord: alles wat de belangstelling opwekt zal zich in deze Bibliotheek afwisselen.

Ten slotte beloven de uitgevers een schoon formaet; uitmuntenden druk en goed papier, terwyl elk werk versierd zal zyn met eene schoone houtsneêplaet, door onze beste teekenaers en graveurs vervaerdigd, in den smaak als bovenstaande. Met die verschillige elementen, denken wy, kan de goede uitslag niet te betwyfelen zyn en wy hopen ook niet anders, of al wie het verspreiden van goede boeken behartigt, zal onze onderneming ondersteunen.

VOORWAERDEN.

Jaerlyks zullen er 8 boekdeelen (ruim 2000 bladzyden) verschynen. Alle zes weken zal er een deel van ongeveer 250 bladzyden, aan de inschryvers afgeleverd worden.

Het eerste boekdeel zal in het eind dezer maend verschynen.

De prys der inschryving is 3 gulden 's jaers.

De betaling geschiedt in twee termynen, by de aflevering van het eerste en vyfde deel. Men schryft in bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Boekhandelaer, te Amsterdam.

C. L. VAN LANGENHUYSEN is door aankoop eigenaar geworden van de volgende werken, die hij nu voor den daarbij gestelden, veel verminderden prijs aflevert:

Verhandeling over den Bijbel, door J. M. SCHRANT, 1 deel in 8°, in plaats van *f* 2.40 . . . *f* 0.50

Nagelaten Schriften van SIMON VAN NANTUA, door zijn ouden reisgenoot bijeenverzameld. Eene Prijsstoffe, waaraan de fransche Akademie eene buitengewone belooning van zes duizend francs heeft toegewezen. Naar 't Fransch. In plaats van *f* 0.70 . . . . *f* 0.20

De Gronden van de Godsdienst van Jesus Christus opgehelderd, of bewijzen van deze godsdienst aan de geloovigen in vragen en antwoorden voorgedragen, door MAURITIUS VERNEY, Priester. (Kerkelijk goedgek.) 1 deel in gr. 12° 352 blz. In plaats van *f* 1.20 *f* 0.35

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.